

زن جهان برای در هم کوبیدن امپریالیست های مردسالار و بنیادگرایان مذهبی متحد شوید!

هشت مارس دیگری در راه است. هشت مارس روز جهانی زن، یادآور مبارزات قهرمانانه‌ی زنان کارگر نساجی در نیویورک است که سنگ بنای مبارزه‌ی متشکل زنان در ابعاد جهانی را پی‌ریزی کردند. هشت مارس همچنین یادآور مبارزه و مقاومت به یاد ماندنی زنان ایران در اولین هشت مارس بعد از به قدرت رسیدن رژیم زن‌ستیز جمهوری اسلامی است. رژیمی که اولین حمله‌ی خود را با فرمان حجاب اجباری و سرکوب و تشدید ستم بر زنان بنا نهاد. هشت مارس یادآور مبارزات زنانی است که سلاح مبارزه را در مقابل این رژیم سرکوب‌گر به زمین نگذاشتند و در خانه و خیابان، دانشگاه و مدرسه، در زندان و... علیه پدرسالاری، فرودستی زنان و زن‌ستیزی مبارزه کردند. مبارزات زنان در سراسر جهان الهام‌بخش ما و همه آنانی است که مصمم‌اند ستمگری و پایه‌های فرودستی را در هم کوبند. بدون شک مبارزه‌ی سخت و دشوار در پیش است. پیروزی و رهایی واقعی ما زنان سهل و آسان نخواهد بود و راه پر پیچ و خمی را در پیش داریم. اما موقعیت و شرایط زندگی میلیون‌ها زن چه در ایران و منطقه و چه در جهان به گونه‌ای است که دیگر نمی‌توان تا این حد حقارت و فرودستی را تحمل کرد.

امسال در شرایطی به پیشواز هشت مارس می‌رویم که زنان در کشورهای افغانستان، عراق، لیبی، سوریه، و... به خاطر حملات و تجاوزات امپریالیست‌های اشغال‌گر از یک سو و از سوی دیگر با رشد بنیادگرایی اسلامی در منطقه متحمل ستم‌های غیرقابل‌تصوری شده‌اند. جنگ‌افروزی‌ها و اشغال‌گری‌های سبعانه‌ی قدرت‌های امپریالیستی برای کنترل منطقه تحت بهانه‌های مختلف و رشد نیروهای اسلامی که در بنیادگرایی از هم پیشی می‌گیرند، زنان این منطقه را در موقعیتی به مراتب سخت‌تر و حقارت‌بارتر از گذشته قرار داده است. چهره‌ی خشم‌آگین زنان در این منطقه فریادی است بلند و فراخوانی است مبنی بر این که دیگر تحمل این شرایط ممکن نیست، بی‌تفاوتی در مقابل آن جایز نیست و مبارزه‌ی انقلابی و سازمان‌یافته برای نابودی بنیادگرایان مذهبی و قدرت‌های امپریالیستی پدر/مردسالار یک ضرورت عاجل است. موقعیت زنان در افغانستان بعد از اشغال توسط قدرت‌های امپریالیستی نه تنها بهتر نشده است بلکه این‌بار از جانب دو نیروی بنیادگرایی دولتی و طالبان نیز تحت وحشیانه‌ترین اشکال ستم قرار گرفته‌اند.

با اشغال عراق و جنگ در سوریه که در نهایت منجر به قدرت‌گیری دولت اسلامی (داعش) شد، زنان در منطقه به‌طور کل و به‌خصوص زنان ایزدی به شیوه‌ی 14 قرن پیش به بردگی جنسی کشانده شده و خرید و فروش می‌شوند. میلیون‌ها زن در این منطقه در کشورهای عراق و سوریه، در خانه‌ی خود و یا آواره در کوه و بیابان تحت بدترین شرایط زندگی می‌کنند و از هر حق و حقوق انسانی محرومند و پیوسته تهدید به تجاوز و خشونت می‌شوند.

امسال در شرایطی به پیشواز هشت مارس می‌رویم که زنان در کشورهای به اصطلاح پیشرفته‌ی سرمایه‌داری نیز اسیر اشکال دیگری از ستمگری بوده و بدن و زندگی آنان به نوع دیگری در کنترل شونیسم مردسالارانه قرار گرفته است. موقعیت زنان در کشورهای غربی علیرغم برابری نسبی قانونی، با وجود یک سیستم مردسالار، تبعیضات ضدزن را در عرصه‌های مختلف و ابعاد گسترده، تولید و بازتولید می‌کند. خشونت علیه زنان در اشکال گوناگون هم چون تجاوز، ضرب و شتم و خشونت خانگی در ابعاد وسیع همچنان ادامه داشته و افزایش یافته است. حق سقط جنین پیوسته با محدودیت در کشورهای مختلف روبرو می‌شود. زنان در این کشورها در موقعیت فرودستی قرار دارند که هر ساله اعتراضات وسیعی از جانب آنان را بر می‌انگیزد. بدن زن در این کشورها شکل دیگری از کالا است و از این طریق کنترل و مورد خرید و فروش قرار می‌گیرد. هر ساله هزاران دختر جوان و نوجوان از طبقات محروم این کشورها و همچنین از کشورهای جهان سوم و یا کشورهای بلوک شرق سابق توسط سوداگران انسان برای بردگی جنسی اگر چه نه به شیوه‌ی داعش بلکه به شکل "مدرن" آن، به بازار سکس این کشورها وارد می‌شوند تا به عنوان برده‌ی جنسی در فاحشه‌خانه‌های کشورهای مدرن غربی مشغول کار شوند، و یا وارد "صنعت" پورنو گرافی شوند، تا فرودستی و ستم‌های ظالمانه علیه زنان به شکلی، به اصطلاح مدرن را تضمین کنند و میلیاردها دلار را نصیب سلاطین سرمایه‌کنند.

وضعیت زنان در سراسر جهان نشان می‌دهد، زن چه در برقع پوشیده و در مالکیت مرد قرار گیرد و یا بدن او به صورت کالا مورد خرید و فروش قرار گیرد به هر حال در موقعیت فرودست در جامعه قرار دارد، و در مقابل خشونت‌های سیستم پدر/مردسالارانه شکننده است. سیستم یکی است و ستم بر زن یکی است و راهی برای دور زدن نیست. ممکن است زن‌ستیزی بنیادگرایان اسلامی هم چون رژیم جمهوری اسلامی در ایران و یا داعش به وقیحانه‌ترین شکل آن اجرا شود، اما راحل رهایی زنان در سیستم سرمایه‌داری مردسالار نهفته نیست چرا که این سیستم خود عامل و مبدأ عمده‌ی ادامه و تشدید فرودستی زنان در سطح جهان است.

امسال در شرایطی به پیشواز هشت مارس می‌رویم که در ایران یورش جدی، زن‌ستیزانه و گسترده‌ای علیه زنان توسط جمهوری اسلامی ایران برنامه‌ریزی و به اجرا گذاشته شده است. این یورش تنها یک سلسله اعمال سرکوب‌گرانه علیه زنان نیست بلکه اجزا و مولفه‌های مختلف یک عملکرد سیستماتیک و برنامه‌ریزی شده است که در نظر دارد زنان جامعه را در موقعیت به مراتب عمیق‌تری از فرودستی قرار دهد و با نمونه‌سازی ارتجاعی این سیاست را حتی به سرتاسر منطقه گسترش دهد و با نیروهای واپس‌گرا و بغایت زن‌ستیز همچون داعش به رقابت بپردازد.

طرح‌های مربوط به افزایش جمعیت و خانواده تحت نام‌های طرح جامع جمعیت، تعالی خانواده، خانواده اسلامی و محدودسازی روش‌های جلوگیری از بارداری و غیره از یک سو راه مشارکت بیشتر زنان در جامعه را محدود می‌کند و از سوی دیگر زنانی را که از میان کوهی از محدودیت‌ها و تبعیضات جنسی، وارد اجتماع شده به درون چهاردیواری خانه برمی‌گرداند. این طرح به قوانینی منجر شده است که نه تنها کلیه امکانات و بودجه‌ها برای جلوگیری از باردار شدن ناخواسته، برداشته می‌شود بلکه هر گونه اقدامی از جانب زنان جهت کنترل بدن خود و هر گونه اقدامی جهت اداره مستقل زندگی خود به یک اقدام "غیر قانونی" منجر خواهد شد و با مجازات شلاق و زندان روبرو خواهد بود.

در عین حال با استناد به سخنان سران نیروهای نظامی در باره این طرح به نظر می‌آید که رژیم با هدف تدارک جنگ احتمالی در عرصه‌ی منطقه، در صدد است که نیروی وسیع جنگی یعنی گوشت دم توپ را برای خود در تحولات آینده منطقه تضمین نماید و بدین وسیله قدرت چانه‌زنی در معادلات قدرت در منطقه و امکان به بازی گرفته شدن توسط امپریالیست‌ها در قطب بندی‌های منطقه ای و جهانی را بیابد.

البته پشت بند این یورش طرح‌های دیگری هم چون عفاف و حجاب و همچنین محدودیت اشتغال برای زنان، تسهیل بازنشستگی قبل از موعد زنان، ایجاد محدودیت‌های متنوع در مورد تحصیل دختران و محدودیت‌های قانونی در مورد طلاق، حساب بانکی، مسافرت و ... می‌باشد.

طرح "صیانت از حریم عفاف و حجاب"، طرح مربوط به "آمران به معروف و ناهیان از منکر" نه تنها به مردان خانواده بلکه به هر مأمور و وابسته به رژیم و هر عنصر عقب‌مانده‌ی ضدزنی این اجازه را می‌دهد تا کردار، رفتار و پوشش هر زنی را کنترل کند، و با پشتوانه‌ی قوانین عفاف و حجاب نقش پلیس مخصوص زنان را بازی کند. در ارتباط با همین مسئله رژیم اراندل و اوباش مزدور خود را برای تحمیل جنبه‌های مختلف این یورش سازماندهی کرده و علاوه بر مأمورین نیروهای انتظامی، بسیج و گشت ارشاد را به جان زنان انداخته است. اسیدپاشی به صورت زنان که در چند ماه گذشته در برخی از شهرها مثل اصفهان، تهران، شیراز و تبریز رخ داده است بخشی از یورش رژیم علیه زنان و ادامه‌ی منطقی سیاست‌های زن‌ستیزانه‌ی آن و شکلی از اعمال "امر به معروف و نهی از منکر" است. لازم به یادآوری است که مبارزات زنان و مردان خصوصاً در اصفهان و عکس‌العمل توده‌ای مردم در مقابل اسیدپاشی توانست به درجاتی نقش رژیم و اهدافش را افشا کند.

اعدام ریحانه دختر جوانی که به جرم دفاع از خود در مقابل یک متجاوز اطلاعاتی در آبان ماه امسال اعدام شد و انعکاس بین المللی یافت، در چارچوب همین یورش رژیم قرار داشت. رژیم با پرونده‌های قلابی و مضحک ریحانه را روانه‌ی چوبه‌ی دار کرد، تا بدین وسیله اعلام کند، زنان جوانی که حق دفاع از بدن خود را حتی در مقابل متجاوزین به‌خصوص متجاوزین وابسته به حکومت را به خود می‌دهند به وحشیانه‌ترین شکلی مجازات خواهند شد.

در پس یورش وحشیانه‌ی اخیر علیه زنان، ضعف و ناتوانی جمهوری اسلامی را نیز می‌توان مشاهده کرد. روحیه‌ی سرکش و مبارزه طلبی دختران جوان رژیم جمهوری اسلامی را عاجز کرده است و نشانی از یک شکست فضاحت بار برای رژیم را در خود دارد. استیصال جمهوری اسلامی نقش مهمی در این تهاجم زن‌ستیزانه و یورش وحشیانه علیه زنان دارد. همین عجز و ناتوانی و استیصال و درماندگی، ذخیره و پتانسیل مهمی برای توده‌های مردم و به خصوص زنان است که بتوانند با مبارزات متشکل خود به مقابله با این یورش ارتجاعی بپردازند.

واقعیست این‌ست که جنگی که از جانب جمهوری اسلامی پس از قدرت‌گیری‌اش علیه زنان آغاز شده، پایان نیافته است. یورش همه جانبه‌ی اخیر برای تشدید فرودستی زنان، تهاجمی در چارچوب جنگ کلی علیه زنان است. جمهوری اسلامی علیرغم قدرت نظامی و سیاسی‌اش، دارای ضعف‌های واقعی است، نظرات و افکارش متعلق به قرن‌ها پیش است. وجودش با ستم و استثمار گره خورده و ماهیتش ارتجاعی و عقب‌مانده و اتکالیش زور و سر نیزه است.

در مقابل این رژیم، زنان گرچه از قدرت سیاسی و نظامی محرومند اما پویا و بالنده‌اند، پر پتانسیل و با انرژی برای رهایی‌اند. مبارزاتشان علیه ستم، شجاعانه و سهمگین است. تنها با گسترش مبارزات متشکل و انقلابی زنان و توده‌های وسیع مردم است که می‌توان پیروز شد و بر تهاجمات وحشیانه‌ی این رژیم ضدمردمی پایان داد. تنها با مبارزه‌ای متشکل و پی‌گیر با دورنمایی روشن و هدفمند که در سرلوحه‌اش برچیدن هر نوع ستم و استثمار قرار داشته باشد می‌توان به شیوه‌ای انقلابی در جهت سرنگونی رژیم زن‌ستیز جمهوری اسلامی و امپریالیست‌های مردسالار گام برداشت. هر راه دیگری به تولید و بازتولید این نظام پدر/ مردسالار یاری خواهد رساند. □

**سازمان زنان هشت مارس (ایران-افغانستان)
18 فوریه 2015**

**www.8mars.com
zan_dem_iran@hotmail.com
org.https://facebook.com/8Mars**